

Η ΑΜΝΗΣΤΙΑ - AMNESTY

Σκηνοθεσία-Σενάριο: Μπουγιάρ Αλιμάνι
Θα παρευρεθεί στην προβολή στην Πάτρα
Ηθοποιοί: Λούλι Μπίτρι, Καραφίλ Σένα,

Τόντι Λούπι, Μιρέλα Νάσκα Αλεξάντερ

Φωτογραφία: Ηλίας Αδάμης

Μοντάζ: Μπονίτα Παπαστάθη

Σκηηνικά: Σπετίμ Βάτσα-Γκέντι Δέτσκα

Κοστούμια: Εμίρ Τουρκέσι Γκράμο

Μουσική: Χεκουράν Πέρε

Παραγωγή: Αλβανία, Ελλάδα, Γαλλία (Έγχρωμη)

Διάρκεια: 83΄

Πρώτη προβολή: Ώρα 8.30 μ.μ.

Δεύτερη προβολή: Ώρα 10.30 μ.μ.

- Διακρίσεις:** - Φεστιβάλ Βερολίνου:
 Βραβείο Διεθνούς Ένωσης
 Κινηματογραφικών Αιθουσών
 Τέχνης (CICAΕ).
 - Επίσημη πρόταση της Αλβανίας
 για το βραβείο Όσκαρ Ξενόγλωσ-
 σης Ταίνιας 2012.
 - Φεστιβάλ Ευρωπαϊκού Κιν/φου
 Λέτσε Ιταλίας.
 * Ειδικό Βραβείο της Επιτροπής
 * Βραβείο FIPRESCI και
 * Βραβείο Cineuropa
 - Πολλές άλλες διακρίσεις σε
 Φεστιβάλ.

Ένας άντρας και μια γυναίκα, οι οποίοι επισκέπτο-
 νται κάθε μήνα τους συζύγους τους στη φυλακή,
 ξεκινούν μια ερωτική σχέση. Όταν όμως η αλβανική
 κυβέρνηση προσφέρει γενική αμνηστία, όλα θα
 αλλάξουν.

Γεννημένος στην Αλβανία, αλλά κινηματογραφικά
 μεγαλωμένος στη χώρα μας, ο 42χρονος Αλιμάνι μας
 συστήνεται ως ένα αφηγηματικά στιβαρός δημιουρ-
 γός, με διεισδυτική κοινωνική ματιά. Η δραματικά
 απλή, μα σκηνοθετικά ακριβής «Αμνηστία» του είναι
 το χρονικό μιας διπλής (συλλογικής και υπαρξιακής)
 τραγωδίας, η πρώτη ελληνοαλβανική ταινία που
 συμμετείχε, και μάλιστα βραβεύτηκε στο Φεστιβάλ
 Βερολίνου. (Χρήστος Μήτσης, Αθηνόραμα).

Χρησιμοποιώντας εικόνες που κόβουν την ανάσα
 χωρίς περιττά στολίδια, η ΑΜΝΗΣΤΙΑ παρουσιάζει
 τη ζωή των πρωταγωνιστών της στη σημερινή Αλβα-
 νία, σηματοδομένη από την ανεργία, τις οικονομικές
 δυσκολίες και τις πατριαρχικές δομές.

Ένα φιλμ «με αλβανικό εγκέφαλο αλλά ελληνική
 καρδιά». Έτσι χαρακτηρίζει ο πολυβραβευμένος
 αλβανός μικρομηκάς Μπουγιάρ Αλιμάνι, που ζει
 μόνιμα στην Ελλάδα, την «Αμνηστία», την πρώτη του
 μεγάλου μήκους ταινία.

«Η αμνηστία» ο πλήρης ορισμός όλων των γραφών του μακαρίτη αρχιμαστορα Ρομπέν Μπρεσόν. Οι έγκλειστοι παράνομοι για κάποια πράξη εγκληματική. Οι δύο ελεύθεροι, παράνομοι κι αυτοί, για ένα αίσθημα αυθεντικό και ερωτικό. Επομένως, όλοι μέσα σε μια αόρατη φυλακή. Είτε έξω είτε μέσα, χωμένοι όλοι σε κάποιο κλουβί... (Δημ. Δανίκας, 6.10.2011).

Ο Αλμάνι έφτιαξε μια σπαραχτική ταινία, όπου η φυλακή γίνεται είδος μεταφοράς για τη συναισθηματική και υπαρξιακή φυλακή στην οποία βρίσκονται τα πρόσωπα... (Νίνος Φένεκ Μικελίδης, Ελευθεροτυπία 6.10.2011).

Το σινεμά του Μπουγιάρ Αλμάνι είναι μια ευφυής υπέρβαση του ρεαλισμού, καθώς ταυτόχρονα «αφουγκράζεται» τους παλμούς μιας κοινωνίας σε μετάβαση, αλλά επιλέγει να εστιάσει στο μυστήριο της ανθρωπίνης ύπαρξης, καθ' όλη βαθιά ουμανιστική... (Κώστας Τερζής).

«4 ταινίες ξεχώρισαν στο Forum του Βερολίνου. Ανάμεσά τους η ΑΜΝΗΣΤΙΑ του Μπ. Αλμάνι, μια ευφυής παράλληλη αφήγηση της ζωής δύο ανθρώπων που επισκέπτονται τους συντρόφους τους στη φυλακή». Ρόμπερτ Κέλερ, filmjourney.org.

«Μια σπαρακτική μελαγχολία κυλά μέσα στα πλάνα της ΑΜΝΗΣΤΙΑΣ, ένα κινηματογραφικό ντεμπούτο γεμάτο ένταση». Cineuropa

«Ο Μπουγιάρ Αλμάνι επιδεικνύει ένα εξαιρετικά στιβαρό έλεγχο της κινηματογραφικής του γλώσσας». Screen International

Οι πρόσφατα απολυμένοι εργάτες κλωστοϋφαντουργίας που κάνουν ουρά για να πάρουν την αποζημίωσή τους, η ετοιμόρροπη κουζίνα του νοσοκομείου, μια συνέντευξη τύπου εφημερίδας, ένας τυραννικός πεθερός που συμπεριφέρεται ως ο φύλακας της ηθικής τάξης, τα επαναλαμβανόμενα πλάνα δρόμων και κτηρίων. Η χρήση των χρωμάτων, ειδικά στις λήψεις στη φυλακή, θυμίζει το ρεαλισμό και τη μοναξιά των ηρώων του Έντουαρντ Χόπερ. Έτσι, ο σκηνοθέτης δεν δημιουργεί απλά ένα πανόραμα της αλβανικής κοινωνίας, αλλά αφηγείται μια ιστορία αγάπης που ενέχει το στοιχείο της τραγωδίας». Άννα Χόφμαν, Κείμενο από τον κατάλογο του τμήματος Forum του Φεστιβάλ Βερολίνου.

Η ΑΜΝΗΣΤΙΑ είναι το χρονικό ενός καταδικασμένου έρωτα, που αγνίζει τα όρια της τραγωδίας, με φόντο τις σαρωτικές κοινωνικές και πολιτικές αλλαγές που συμβαίνουν τα τελευταία χρόνια στη μετα-κομμουνιστική Αλβανία. Μια σκοτεινή διαδρομή όπου η προσωπική μοίρα των ηρώων της συναντιέται με το αναπόδραστο βάρος μιας ιστορικής στιγμής. Όταν για πρώτη φορά δίνεται το δικαίωμα στους φυλακισμένους να έχουν σεξουαλικές επαφές με τους συζύγους τους μέσα στη φυλακή, η Έλσα και ο Σπετίμ επισκέπτονται κάθε μήνα τους έγκλειστους συζύγους τους. Σε μια από τις επισκέψεις τους γνωρίζονται τυχαία και ξεκινούν μια σχέση που αλλάζει για πάντα τη ζωή τους. Όταν η κυβέρνηση αποφασίζει να προσφέρει αμνηστία στους κρατούμενους όλα γκρεμίζονται.

Η ταινία βασίζεται σε έναν πραγματικό νόμο που ψηφίστηκε στην Αλβανία και ταυτόχρονα χρησιμοποιεί τη φυλακή και τον εγκλεισμό των δυο πρωταγωνιστών «σαν μια μεταφορά για την πραγματική φυλακή που είναι και το θέμα μας: οι ζωές αυτών των χαρακτήρων», όπως σημειώνει ο Μπουγιάρ Αλμάνι. Ταυτόχρονα στην ταινία «η παλιά Αλβανία βρίσκεται σε διαμάχη με την καινούρια. Η ηθική παλεύει με το πάθος και υπάρχει ένα τίμημα. Όλα αυτά συμβαίνουν στην Αλβανία, που προσπαθεί να βρει τη δική της ταυτότητα στο δρόμο για την Ευρώπη. Η Έλσα και ο Σπετίμ «αντιπροσωπεύουν τις ιστορίες πολλών ανθρώπων που

έχω γνωρίσει στην πατρίδα μου. Και οι δύο έχουν κάθε λόγο να μην είναι μαζί και ταυτόχρονα όλους τους σωστούς λόγους για να είναι. Η γυναίκα προσπαθεί να ανανεώσει τον εαυτό της μέσα από αυτή την αγάπη και ο άνδρας να ανακαλύψει το χαμένο του εαυτό. Ψάχνουν για καθαρές σταγόνες σε μια λασπωμένη ζωή που τους πνίγει».

Η ΑΜΝΗΣΤΙΑ καταφέρνει να μιλήσει με τη δικιά της ξεχωριστή γλώσσα για οικουμενικά θέματα όπως η μοναξιά, η ανεργία, οι πατριαρχικές κοινωνικές δομές που ακόμα δεν έχουν ξεπεραστεί και τα όνειρα που κάνουμε όλοι για απόδραση. Αποφεύγει την ωραιοποίηση των καταστάσεων αποσκοπώντας στην παρουσίαση της αλήθειας όσο σκληρή κι αν είναι. Οι ήρωες συγκρούονται με τον περίγυρό τους, αλλά ακόμα και με τον παλιό εαυτό τους σε μια προσπάθεια να απελευθερωθούν από τον τρόπο ζωής στον οποίο είχαν συνθίσει μέχρι τώρα. Όλα αυτά έχουν ένα τίμημα, αλλά αποτελούν και τη μοναδική επιλογή οποιουδήποτε ανθρώπου αποσκοπεί όχι απλά στην επιβίωση, αλλά σε μια ανεξάρτητη ύπαρξη.

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

ΜΠΟΥΓΙΑΡ ΑΛΙΜΑΝΙ

Ο Μπουγιάρ Αλμάνι γεννήθηκε το 1969 στο Πάτος της Αλβανίας. Σπούδασε ζωγραφική και σκηνοθεσία θεάτρου στην Ακαδημία Καλών Τεχνών στα Τίρανα. Το 1992 μετανάστευσε στην Ελλάδα όπου δούλεψε σαν βοηθός σκηνοθέτη σε πολλές ελληνικές ταινίες, ανάμεσα τους το Μιρουπάφισμ των Γιώργου Κόρρα και Χρήστου Βούπουρα. Το 2002, σκηνοθέτησε την πρώτη του μικρού μήκους ταινία, το Κατώ, η οποία βραβεύτηκε στο Φεστιβάλ της Δράμας, στην Αυστραλία και στην Αλβανία. Το 2006 σκηνοθέτησε το Υγράριο, όπου και πάλι ξεχώρισε αποσπώντας δύο βραβεία στο Φεστιβάλ Δράμας και ένα κρατικό βραβείο από το Υπουργείο Πολιτισμού. Με την τρίτη ταινία του Πυξίδα βραβεύτηκε σε φεστιβάλ ταινιών μικρού μήκους στη Γαλλία, την Ιταλία και το Μαρόκο. Η ΑΜΝΗΣΤΙΑ είναι η πρώτη του μεγάλου μήκους ταινία. Έχει συμμετάσχει σαν ηθοποιός στην ταινία διόρθωση του Θάνου Αναστόπουλου, ενώ έχει διοργανώσει Φεστιβάλ Αλβανόφωνου Κινηματογράφου στην Ταϊνιοθήκη της Ελλάδος.

Μπουγιάρ Αλμάνι: «Για να κάνεις ταινία σήμερα στην Ελλάδα, θες πάθος, όχι χρήματα»

«Η αμνηστία είναι μια ταινία πάνω στις σκοτεινές πλευρές της Αλβανίας και δεν εννοώ τον υπόκοσμο αλλά τους ανθρώπους που ενώ δεν είναι παράνομοι ζουν στο περιθώριο» λέει ο **Μπουγιάρ Αλμάνι** για την πρώτη, μεγάλου μήκους ταινία του.

Ο Μπουγιάρ Αλμάνι (που μέχρι και φεστιβάλ αλβανόφωνου κινηματογράφου έχει διοργανώσει στην Αθήνα) εμπνεύστηκε την «Αμνηστία» από μια είδηση που διάβασε: Στο εξής, στις αλβανικές φυλακές θα υπάρχουν ειδικά κελιά για να κάνουν έρωτα μία φορά το μήνα οι κρατούμενοι με τις συζύγους τους. Στην ταινία του πρωταγωνιστεί ένας άντρας (Καραφίλ Σένα) και μια γυναίκα (Λούλι Μπίτρι) που επισκέπτονται τους φυλακισμένους συζύγους τους. Όμως τελικά ερωτεύονται ο ένας τον άλλο.

Πιστή συνοδοιπόρος του σκηνοθέτη, η σύζυγός του Τέφτα, που υπογράφει τη διεύθυνση παραγωγής σε όλες τις ταινίες του. Και οι δυο τους εργάζονται εδώ και χρόνια στο θέατρο «Χώρα». Ο Μπουγιάρ έφτασε στην Ελλάδα με τρόπο μυθιστορηματικό: περπατώντας μέχρι το Αργίριο. Δούλεψε από σερβιτόρος μέχρι οικοδόμος, στήθηκε στην Ομόνια, κοιμήθηκε έξω από τον ηλεκτρικό του Πειραιά. Ωμως, μόνο καλά έχει να πει για τους Έλληνες. Στην Ελλάδα ζει και ο πρωταγωνιστής του, ο Καραφίλ Σένα. Και δεν είναι ο μόνος. Στη χώρα μας δραστηριοποιούνται αρκετοί αλβανοί ηθοποιοί που προσπαθούν να επιβιώσουν κάνοντας και άστεχες δουλειές. Και συνεχώς παλεύουν με τη γραφειοκρατία...